

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ OOLLE

(Assani, Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL,
(Steenderpoort),
TONGEREN

Postcheke rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaald.
30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
nieuws ..... fr. 2.00
Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.50
Elke regel meer ..... fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

Octobermaand.

De maand October is de maand van den Rozenkrans.

Is er wel een gebed zoo algemeen verspreid, zoo echt Katholiek als de Rozenkrans? Is er wel een gebed waaraan onze ziel dagelijks zooveel behoefte heeft?

Glijdt de Rozenkrans niet door de vingers van overledigen en geleerden? Is de Rozenkrans niet ons geliefd gebed, wanneer we ter beevaart gaan naar een wonderbaar Lieve-Vrouwbeeld?

Is er wel ooit, in de geschiedenis der menscheid, over gansch de wereld, door alle volkeren, zoo volhardend den Rozenkrans gebeden als onder den oorlog?

Wordt de Rozenkrans niet in de christelijke huizeigenzeden s' avonds aan den haard, wanneer de familie vergaderd is? Is het ook niet de Rozenkrans die in vele streken gebeden wordt in het doodenhuis, en als men een geliefden afgestorven ten grave draagt?

De Rozenkrans zijn we nooit moe gebeden; het is een gebed, in ziekte en tegenwoord, in leven en dood, in vrede en oorlog; het wordt gezonden voor lijdenden en afwezigen, voor vervangenen en bedroefden, voor levenden en afgestorvenen.

Stak moeder haar vertrekken soldaat naar den oorlog geen Rozenkransen in den zak? Bad zij niet dagelijks haven Rozenkrans tot zijn behoud, in vereeniging met hem, overtuigd dat hij ook zijn Rozenkrans had, vertreeft van haar in het oorlogsgeweld?

Het kind dat voor de eerste maal ter H. Tafel gaat om zijn Heer te nutten, krijgt een paternoster ten geschenke; den lieve doode die rustig insliep in den vrede des Heeren geeft men een Rozenkrans tusschen de bleeke vingers.

In jeugd en ouderdom, in lijd en strijd, in leven en sterven is de Rozenkrans ons wapen, onze hoede, onze bescherming.

Hebben wij er ooit aan gedacht waarom de Rozenkrans het gebed is van eenieder en ten allen tijde? Zeker is het, omdat de Rozenkrans aansen is gevocht met de gemakkelijkste en eenvoudigste gebeden, die zelfs een kindermind kan napreven, ook nog omdat de Rozenkrans bestaat uit de schoonste gebeden, uit den Vaderons en den Wees Gegroet.

Daat gebed behaagt eenieder, vervelt niemand omdat het zoo kinderlijk eenvoudig en toch zoo rijk aan schoone gebeden is. Doch er is nog een andere reden. In het Rozenkransgebed, eenvoudig en misschien eentonig voor den oppervlakkigen Christen, schuilt voor eene oprechte biddende ziel, eene diepe geestelijke betekenis.

De gebieden tocht uit Jezus en Maria's leven, en lijd en verheerlijking, die wij in de verschillende tintjes van den Rozenkrans herdenken, zijn de trouwe afbeelding, of moeten ten minste de afbeelding zijn, de gelijkenis van ons familieleven, van onze hiden geschiedenis en van de glorie waartoe wij getropen zijn.

De October- of Rozenkransmaand gaat thans beginnen. Bloeit er nog een late nazomerroos in uwen hof, laat ze geuren voor het beeld van O. L. Vrouw. En vooral snoet dagelijks een kran van geestelijke rozen; leest iederen dag, in uw huisgezin, des avonds het Rozenhoede.

Leest het voor u zelve, die leeft en lijdt in deze droeve tijden; leest het voor uwe betroude doeden.

Door het aanhouden bidden van den Rozenkrans, is meer dan een geestig verkeren! Vereert dan deze maand, Maria de Koningin van den Allerheiligsten Rozenkrans.

De Duitse vredesgezinde vereenigingen zijn opgejaagd en vervolgd geweest, zoodat er niets van overblijft. Alles wat maar enigszins betrekking heeft op vrede of verzoening onder de volken, is bij de hitleristen uit den boeze, en moet kost wat kost uitgeroeid en verdeld worden.

De vredesgedachte, de wensch voor ontwapening hebben een schrikkelijken slag gekregen door de werking van de hitleristische. Wat wil men bij voorbeeld aandringen bij Frankrijk om te ontwapenen, terwijl over den Rijn de zware botten gereed gemaakt worden voor een opmarsch?

Het ontwapeningsverdrag is een der groote raadsels van deze tijden. Als men zich te Geneve niet t'akkoord kan stellen op een bepaald program van ontwapening, zal er niets meer zijn dat Duitsland zal beletten officieel te bewapenen. Dan zal onvermijdelijk de onzinnige koers naar bewapening herbeginnen en wat daar even onvermijdelijk het gevolg zal van wezen, hebben we geleerd in 1914.

Daarom tracht men in de kanselarijen tot overeenstemming te geraken op zekere punten; men wil een algeheele mislukking der conferentie voorkomen. M. Henderson spaart moete noch tijd om te onderhandelen. Tusschen Londen, Washington, Parijs en Rome hebben gedurig besprekingen plaats. Zal dit alles baten? Er wordt beweerd — een mislukking zal een rampsoed zijn! Daarom mag er geen mislukking zijn.

Maar Duitsland schijnt er zich bitter weinig om te bekommeren. In Engeland wordt de groote trom geerd opdat men toch iets zou doen, iets ondernemen. Een Londensch blad stelt een akkoord voor op grondslag van drie principes: 1. Onmiddellijke beperking der bewapening; 2. Vermindering in een bepaalde toekost; 3. Wederlandsche controle.

Het is te vreezen dat, voor wat de twee eerste punten betreft, men te Geneve of heel weinig bijval zal mogen hopen. Gelijk de zaken gesteld zijn in Duitsland, zal geen van de natuurhanden er in toestemmen zijn lezer te verzwakken en zijn oorlogsmaatschappij in te kringen. Anderzijds, dat Duitsland het recht van gelijke behandeling heeft afgeprent, zal het geen vrede hebben met de belofte dat de andere landen over een bepaald getal jaren hun krijgsmacht zullen insoenen. Zoo dit niet daadlijk gebeurt, zal het Reich dreigen onverwijd zijn bewapening uit te breiden.

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

Warneer men op de ontwapeningsconferentie te Geneve ertoe kan geraken een voorloopig akkoord te sluiten betreffend een bestendige wederlandsche controle der bewapening, zal men zich waarschijnlijk al heel gelukkig mogen achten. Zal men ertoe geraken en alzo de sombere bedreiging van een nakend onheil kunnen afweten?

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

Warneer men op de ontwapeningsconferentie te Geneve ertoe kan geraken een voorloopig akkoord te sluiten betreffend een bestendige wederlandsche controle der bewapening, zal men zich waarschijnlijk al heel gelukkig mogen achten. Zal men ertoe geraken en alzo de sombere bedreiging van een nakend onheil kunnen afweten?

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

Warneer men op de ontwapeningsconferentie te Geneve ertoe kan geraken een voorloopig akkoord te sluiten betreffend een bestendige wederlandsche controle der bewapening, zal men zich waarschijnlijk al heel gelukkig mogen achten. Zal men ertoe geraken en alzo de sombere bedreiging van een nakend onheil kunnen afweten?

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

Warneer men op de ontwapeningsconferentie te Geneve ertoe kan geraken een voorloopig akkoord te sluiten betreffend een bestendige wederlandsche controle der bewapening, zal men zich waarschijnlijk al heel gelukkig mogen achten. Zal men ertoe geraken en alzo de sombere bedreiging van een nakend onheil kunnen afweten?

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

Warneer men op de ontwapeningsconferentie te Geneve ertoe kan geraken een voorloopig akkoord te sluiten betreffend een bestendige wederlandsche controle der bewapening, zal men zich waarschijnlijk al heel gelukkig mogen achten. Zal men ertoe geraken en alzo de sombere bedreiging van een nakend onheil kunnen afweten?

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

Warneer men op de ontwapeningsconferentie te Geneve ertoe kan geraken een voorloopig akkoord te sluiten betreffend een bestendige wederlandsche controle der bewapening, zal men zich waarschijnlijk al heel gelukkig mogen achten. Zal men ertoe geraken en alzo de sombere bedreiging van een nakend onheil kunnen afweten?

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

Warneer men op de ontwapeningsconferentie te Geneve ertoe kan geraken een voorloopig akkoord te sluiten betreffend een bestendige wederlandsche controle der bewapening, zal men zich waarschijnlijk al heel gelukkig mogen achten. Zal men ertoe geraken en alzo de sombere bedreiging van een nakend onheil kunnen afweten?

Wat het derde punt betreft, hier schijnt een vergelijk wel mogelijk, maar men moet er, om te beginnen, niet te veel staat op maken, het zoo heel anders kunnen uitvalen dan iemand verwacht. Sommige Staten schijnen graten te vinden in een controle van hun weermacht, onder voorwendsel dat hun opperheerschap alzo in t'gedrang komt. Wat er ook van weze, voor een wederlandsche controle zijn Engeland en de Vereenigde Staten thans gewonnen. Italie komt nog voor den dag met een klein voorbehoud en Duitsland beweert het principe der controle te willen bijhouden, doch zou tevens willen dat er tegelijk een aanvang werd gemaakt met de algemeene ontwapening. Dit is nogmaals een struikelblok, want voor zulken aanvang wordt feestelijk bedankt door Frankrijk, dat de controle voortstaat en tevens wenscht dat ze heur doeltreffendheid bewijze alvorens met ontwapenen te beginnen.

De economische hervatting in Engeland

Er gaat geen dag voorbij zonder dat de Engelse pers artikelen afkondigt met in het oog vallende artikelen als deze: Is de crisis overwonnen? Zijn er betere tijden in t'zicht? en haar proza doorspekt met een rommelzoo van cijfers waaruit duidelijk moet blijken dat ook Engeland in de algemeene economische herleving zijn deeltje krijgt.

Nu stelt zich de vraag: Hoe doet de economische toestand zich op dit oogenblik in Engeland voor?

Sinds begin 1933 vermeerderd de productie gestadig aan en ook de uitvoer verbeterd, iets wat we nergens meemaken. Zoo werd in Juli voor ongeveer twee miljoen pond meer uitgevoerd dan in dezelfde maand van het vorig jaar. En wat we noch hier, noch in Duitsland hebben bemerkt, breidt de productievermeerdering in Engeland zich tot al de takken van de nijverheid uit en krijgen al de districten hun deel van de economische hervatting.

Zoo wijzen de laatste berichten vooral op het feit dat het voor de zware nijverheid is die nu hernest. Ook de groote scheepswerven hebben hun activiteit hernomen. De havenstatistieken toonen een trage maar gestaakte verbetering aan. De spoorwegmaatschappijen zien hun ontvangsten welkijns verhoogden. De werkloosheid neemt overal af. Op een maand tijd, van 24 Juli tot 21 August, verminderde het aantal werklozen met 31.000. Op dit oogenblik zijn er in Engeland 450.000 werklozen minder dan op hetzelfde tijdstip van het vorig jaar. En dit is dus te meer verhoogend omdat de verbeteringen zich hebben doorgezet zonder Staatsstusshenkomst.

dan op hetzelfde tijdstip van het vorig jaar. En dit is dus te meer verhoogend omdat de verbeteringen zich hebben doorgezet zonder Staatsstusshenkomst.

En wat de minister van geldwezen bijzonder aangenaam zal zijn is het feit dat de budgetaire inkomsten in den loop der eerste vijf maanden van dit jaar met 6.000.000 pond vermeerderd zijn tegen de ontvangsten in 1932 over dezelfde periode geboekt terwijl de uitgaven met 45.000.000 pond verminderd zijn. De Engelse dagbladen laten dan ook doorscheneren dat er ook voor de belastingsschuldigen lotverbetering in het verschiert ligt.

Zoover hebben we het in België nog niet gebracht. Spijzig.

Maar wat bijzonder opvalt in de productievermeerdering en waarop we dan ook bijzonder den nadruk leggen is het feit dat ook de koolnijverheid herleeft. Evenals hier bij ons was ze ook in Engeland er lange jaren slecht aan toe.

Nu echter schijnt er herleving te komen. Onlangs afgesloten handelsaccorden baten den weg voor 3 miljoen ton kolen naar het buitenland, bijzonder naar markten waar de Duitse en de Poolse kolen toetogte de bovenhand hadden.

Maar dat is nog niet al. Evenals Duitsland gaat Engeland naphtha uit kolen vervaardigen. Dat wordt zelfs een heele nijverheid. Nieuwe fabrieken worden op dit oogenblik voor rekening van de Imperial Chemical te Billingham opgetrokken. Er zullen jaarlijks minstens een miljoen ton kolen verwerkt worden. Leeds zijn wettelijke maatregelen getroffen om deze nijverheid tegen vreemde mededinging te beschermen. Naar schatting zullen ongeveer 7.000 arbeiders in de nieuwe fabrieken werkzaam zijn.

Het past wellicht dat we ook een woordje zeggen over den landbouw.

Sinds Sir Walter Elliot de leiding van dit ministerie in handen nam leerscht er een nieuwe geest. In Engeland gelijk trouwen overal elders, werd de landbouw zwaarder door de crisis getroffen dan de nijverheid. De prijzen der gemamuficteerde goederen verminderden met 27 p. t. terwijl de prijzen der landbouwproducten met 54 p. t. achteruitliepen. In vele gevallen kregen de landbouwers voor hun producten minder dan ze hen aan onkosten hadden geverd.

Sinds de mislukking van de Economische Wereldconferentie verdubbelen de meeste landen de maatregelen ter bescherming van den landbouw en innoveren allerlei middelen om de hervatting in de hand te werken. Het is niet noodig voorbeelden aan te halen. De zette van Roosevelt en Hitler zijn van te recente datum.

Engeland volgt hun voorbeeld niet. In zake landbouw neemt het een speciaal standpunt in. Het sluit zijn grenzen niet voor den invoer. Engeland wil niet gelijk Duitsland alleen op eigen krachten leven. Het is slechts wanneer andere landen in Engeland invoeren dat ze daar ook zullen kopen. Daarom is de Engelse landbouwpolitiek er op gericht den landbouw te steunen zonder echter op te houden ook levensmiddelen in den vreemde te kopen.

Nochtans mag de landbouw niet langer aan de nijverheid opgeofferd worden, gelijk het toetogte het geval was. Men mag niet vergeten dat 1.280.000 menschen in Engeland van den landbouw leven. Daarom zoekt Sir Walter Elliot het evenwicht tusschen nijverheid en landbouw te herstellen. De koopkracht van den landbouwer moet verhoogd worden, hij moet voor zijn arbeid betaald worden, en dan zal er ook de nijverheid wel bij varen.

Onlangs verklaarde Sir Elliot nog: De geest die de Engelse landbouwpolitiek bezield is geen geest van agressief nationalisme, maar van vriendschappelijke samenwerking. De handelspolitiek van het Vereenigd Koninkrijk moet internationaal zijn en blijven en naar haar beste vermoogen de productie en de verdeling van de grondstoffen in de hand werken.

Hij is voorstander van een geleide economie, maar niet in dien eng nationalistischen geest die een Hitler kenmerkt. Het is geen fascisme noch nationaal-socialisme waarheen hij streeft, maar naar een wereldorganisatie van de maatschappij waardoor het liberal individualisme zal overwonnen worden om plaats te maken voor een sociale samenleving en economische orde, betide gebaseerd op sociale rechtvaardigheid en sociale liefde.

Dit is de enige weg die niet naar de Revolutie voert, maar naar een betere toekomst.

Opgesl. (in %)

Productie (in duizenden)

Totaal opbrengst (in %)

Gemiddelde (in %)

1927 3.063 76.593 5.138 1.677

1928 3.057 74.930 5.509 1.802

1929 3.012 83.385 5.813 1.930

1930 2.947 91.894 6.398 2.368

1931 2.834 75.502 5.945 2.316

De statistieken voor 1932 zijn nog niet verschenen.

Het jaarlijks tabakverbruik vermeerderde geleidelijk tot in 1930, gaande van 24.999 ton in 1927 tot 27.628 ton in 1930. In 1931 viel dit cijfer tot 26.406 ton. Voor 1932 duiden de toetogte gekende cijfers, betreffende uit- en invoer, een nieuwe gevoelige vermindering aan. De crisis doet hier ook, zoals overal, zijn remmenden invloed gelden. Terwijl het verbruik van sigaren in 1931 met ruim 8 miljoen stuks was verminderd, is intusschen dat der sigarillos en sigaretten aanmerkelijk gestegen. Wat de pijptabak betreft, loopt de consummatie een weinig achteruit, de crisis evenwel

geeft aanleiding tot een licht verbruiksvermeerdering.

De importhandel van tabak is zeer belangrijk: deze schommelt tusschen 225 en 175 miljoen frank per jaar. Daarvan komen slechts 11 miljoen in aanmerking voor afgewerkt goed, terwijl al het overige voor de fabricatie bestemd is. De ingevoerde afgewerkte tabakproducten bestaan voornamelijk uit zeer fijne sigaren, uitgelezen sigaretten, ofwel zulke die particuliere gewoonten voldoen, zoals producten van de Fransche Regie. Nochtans, zoals hooger gezegd, is in 1932 de invoer van afgewerkte producten aanzienlijk gedaald: van 120 tot 75 ton. Indien het vast staat dat het Belgisch publiek aan de nationale merken de voorkeur geeft, toch moet men rekening houden met het feit dat de groote Engelse en Amerikaanse tabakfabrieken in het Antwerpse fabrieken hebben opgericht die de grondstoffen en de «saus» voor de aromatisatie invoeren en zoodoende ter plaatse sigaretten vervaardigen die in België als vreemde merken bekend staan.

Onze uitvoer van tabak in bladen is onbeduidend: nog niet eens het tachtigste deel van den invoer. Onze afgewerkte producten daarentegen, die over de grenzen gaan, vertegenwoordigen de moeie som van 24.616.000 fr. waarvan meer dan 9/10 voor de sigaretten.

De groothandelsprizen van de inlandsche tabak zijn in den loop der laatste jaren fel achteruitloopen. Gedurende bijna gansch het jaar 1929 bereikten ze 818 maal de waarde van den prijs in 1914, maar sindsdien daalden ze geleidelijk om in Maart 1932 te staan op het index 4.32 (1914: 1.00). Daarna echter trad een lichte verbetering in (4.55), die zich tot op heden kon handhaven.

Weinige industrieën zijn zoo eensgezind georganiseerd als de tabaknijverheid. De groote fabrikanten stellen bij den aankoop der grondstof zelf de prijzen vast, niet zoals ze hun prijzen afleggen aan de voortverkoopers. Het is algemeen bekend dat hunne methode « testen vasten prijs », zoo algemeen toegepast in de tabaknijverheid, niet zonder verzet door den kleinhandel wordt aanvaard en geregeld aanleiding geeft tot rechtsgedingen wegens kontrakbreuk.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge van de moeilijkheden die ze ontmoeten bij den aankoop der grondstoffen, van de minderwaardige presentatie hunner waren of ook wegens gebrek aan een merk, wat om zoo te zeggen een levensvoorwaarde is in een industrie van algemeen verbruik, zoals deze van de tabak. Alleen de fabrieken, die hunne grondstoffen in groote hoeveelheden aankopen, de boedigheid hunner producten onverminderd hoog houden, over vele winkelhuizen beschikken, een groote publiciteit voeren en op moderne wijze uiterzucht zijn, kunnen in deze tijden het boekjaar met een batig saldo afsluiten.

De studie van den toestand der tabakindustrie in de verschillende streken van ons land leidt nog tot een andere vaststelling: de kleine sigarenfabrieken, nog steeds « ambachtelijk » ingericht met twee tot drie werklieden, zoals het meestal het geval is in de beide Vlaanderen, gaan silaau dood, ten gevolge